

מסורת הש"ס

(א) מעשרות פ"ח מ"ח.
(ב) פ"ח ל"ג (ג) יבמות סז:
ודף קכב. בסורית לו. מ"ג.
(ד) [פ"ג מ"ג]. (ה) ז"ל
והענבים וא"ייר בספ' שג"ל
כמי פירות וענשיו הוכשר.
(ו) ה"ל ופ"י מהרש"ל.

תורה אור השלם

1. אשר אני אחזה לי ועיני
ראו ולא זר כלו בליתי
בזאת: איוב יט כז

הגהות הב"ח

(6) תוס' ד"ה ככילה וכו' הסיפה רמב"ם הוכשר הכולל ואוכל וכו' כדפי' המלמע' נ"ב דף לא בד"ה אי לענין וע"ס: (3) ד"ה דכ"ס וכו' דא"כ מ"ע: (2) ד"ה ור' יוסף וכו' אסרי סתם כנכסים ובשלקות כנכסיהו:

גליון הש"ס

נח' שלמות לזמן סוחר
למידיהו. ע"י לעיל דף פג
פ"ב פוס' ד"ה וזרץ לע"ס:

הגהות הגר"א

[א] נח' משקה סכא לאוכל
ללא אוכל הוא, ג"כ גירסת
המאגנים אוכל הוא, ע"י
המבטא ונ"כ בדפוס נוסף:

רבינו חננאל

[illegible]

חבית פרק שנים ועשרים שבת

מכביצה ואין האוכל אע"פ
ומא אחרים בפחות מכביצה

כביצה מבוזת מהור הא יותר מכביצה ממא
וזאי אמרת משקה הבא לאוכל אוכל הוא
במאי איתכשר הוא מותיב לה והוא מפרק
לה בסוחט לתוך הקערה א"ר ירמיה כתנאי
המחליק בענבים לא הוכשר רבי יהודה
אומר הוכשר מאי לאו בהא קמיפלגי מ"ם
משקה הבא לאוכל אוכל הוא ומ"ם לאו אוכל
הוא אמר רב פפא דכולי עלמא [א] משקה הבא
לאוכל לאו אוכל הוא והכא במשקה הבא
לאיבוד קמיפלגי מר סבר משקה הוא ומ"ם
לאו משקה הוא ובפלותא דהני תנאי רתנאי
המפצע בותים בידים מסואבות הוכשר
לסופתן במלח לא הוכשר לידע אם הגיעו

וזהו למסוק אם לאו לא הוכשר רבי יהודה
אומר הוכשר מאי לאו בהא קמפלגי דמ"ם
במשקה העומד לאיבוד משקה הוא ומ"ם לאו
במשקה הוא אמר רב הונא בריה דרב יהושע
הני תנאי במשקה העומד לאיבוד פלגי והנך
תנאי במשקה העומד לצחצחו קמפלגי א"ר
יראמר אמר רב חייא בר אשי אמר רב סוחט
דרם אשכול של ענבים לתוך הקערה אבל
לא לתוך הקערה יורג לצירו אפילו לתוך
הקערה יתיב רב דימי וקאמר לה להא
שמעתא א"ל אבוי לרב דימי אתון משמיה
דרב מתניתון ולא קשיא לכו אנן משמיה
דישמואל מתנין לה וקשיא לן מי אמר
דישמואל דג לצירו אפי' לתוך הקערה והאיתמר
כבכשים שסחטין אמר רב לגופן מותר למימיהן
פטור אבל אסור לשלקות בין לגופן בין
למימיהן מותר ושמואל אמר אחד כבשים
ואחד *שלקות לגופן מותר למימיהן פטור אבל
אסור א"ל האלהים יעיני ראו ולא זר י(כלו)
ככליות בחקי וגו') מפומיה דר' ירמיה שמיע
לי' ור' ירמיה מר' וירא ור' ירא מרב חייא בר
אשי ורב חייא בר אשי מרב: גופא כבשים
שסחטין אמר רב לגופן מותר למימיהן פטור
אבל אסור לשלקות בין לגופן בין למימיהן
שמואל אמר יאחד זה ואחד זה לגופן
אמר רב חייא בר אשי אמר רב יוחנן
אמר אחד כבשים ואחד שלקות לגופן מותר
למימיהן חייב חטאת מיתבי סוחטין כבשים
בשבבת לצורך השבת אבל לא למוצ"ש וזיתים
וענבים לא יסחוט ואם סחט חייב חטאת
קשיא לרב קשיא לשמואל קשיא לר' יוחנן
מתרץ למעמיה שמואל מתרץ למעמיה
ר' יוחנן מתרץ למעמיה רב מתרץ למעמיה
סוחטין כבשים בשבת לצורך השבת אבל
לא למוצ"ש בד"א לגופן אבל למימיהן פטור
אבל אסור לשלקות בין לגופן בין למימיהן
מותר וזיתים וענבים לא יסחוט ואם סחטין
חייב חטאת שמואל מתרץ למעמיה סוחטין
הוא הרין לשלקות בד"א לגופן אבל למימיהן
לא יסחוט ואם סחט חייב חטאת ר' יוחנן מתרץ
השבת אבל לא למוצ"ש אחד כבשים ואחד
לא יסחוט ואם סחט נעשה כמי שסחט זיתים ו

וְכֵן תִּנִּי דְבִי מְנִשָּׁה דְּבִר וְ

קמה.

כו א מ"י פייב תהלות
 טותלת חולות הלי:
 כו ב טישיע אריח טמן שס
 טק פ:
 יג א מ"י פ"ח תהלות טבת
 הלי ופכ"א ה"י יג טמן
 לארן קה טושיע אריח שס
 טק פ:
 יד ד מ"י פ"ח שס הלי
 ופכ"א תלה י:
 יז ה מ"י פייב תהלות
 גרוחט הלטי: טמן
 טק נ טוד טריע אריח
 טמן ח טק נ:

לְעוֹי רַעֲשׁוּ

בליצייתו, לפצוע,

מוסף רש"י

[illegible]

ב ג וס'ס גאן

ואין עד מפי עד בש

[illegible]

שים בשבת לצורך השבת
אבל אסור חיותם וענבים
עמיה סוחטין כבשים לצורך
בד"א לגופן אבל לזמירות
וחייב תמאת אמר רב חייא
ריסב חיותם וענבים בלבד
גא ואין עד מפי עד כשר
אלא

רמי אי דאכא סכנה אפילו כשבת שרי, אי
(וסבירא) נוסבין מפרק כלאחר יד הוא, שבת
הנה אפילו לינן בייזט לא ההירד אלא מק
הדורי אפירכי ולאפוקי שמעטא מרוכטא, אל
אמרי, ושאר רב חסדא בייזט הוא, ואין הלכה כ
גושא דרב חסדא אנו חזיב אלע

מן בהמה טהורה כירט. ואקשינן עליה אסור. ומפיקין לא צריכא דאית בה צע רבנן. יום טוב דאיסור לאו לא גזור רב במקום שאין צער שודאי אסור. ואין לאדם לחנך הקדושה אבל לא לחנך הקערה כש ובר מרילון מריוולין. והא דחנא

ים וענבים לא יסחוט ואם סחט
תתן סתותא דא לשמיה דחבריה
יל כל היכא דפליגי רב ושמואל
די יוחנן מתין לשמיה סוחטין
לגוון, אבל למימיה לא יסחוט.
למימיהו בון דחבריה לשמיה אלא